

ønsker jeg, som sagt, at dette Lovforslag maa faa en meget grundig Udvalgsbehandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Til den sidste ærede Taler vil jeg blot sige, at han tager ganske fejl med Hensyn til de Konservatives Stilling til Loven om Udenrigsstyret. Vi fremsatte den Gang netop ganske alene Kravet om dette Udvalg, der forhaabentlig nu, ganske vist under Vanskeligheder, ser Dagens Lys. Dette Forslag bragte vi frem her i Salen, men det blev stemt ned, ogsaa med det ærede Medlems Stemme.

P. Munch: Jeg er lidt forbavset over den Overraskelse, som den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Brorsen) gav Udtryk for i Anledning af Modtagelsen af dette Lovforslag. Thi Forholdet er det, at Lovforslaget, som det nu er formet, er saa afvigende fra det, vi mente at have Grund til at vente efter Forhandlingerne i det foregaaende Udvalg, at det er rimeligt, at vi giver Udtryk for, i hvilken Grad det afviger derfra, og hvor nødvendigt det er, at der foretages de afgørende Ændringer, som jeg her har nævnt, for at vi skal kunne billige Forslaget. Det ærede Medlem var lidt ked af, at jeg havde gjort, hvad han kaldte nogle Sidespring. Det første af disse Sidespring var dette at nævne den høje Regerings Program, at vi skulde have kortvarige Rigsdagssamlinger. Det er vistnok altid ubehageligt, naar der nævnes et eller andet Programpunkt eller et eller andet af de Løfter, hvorved den nuværende Regering fandt den fornødne Tilslutning i Tiden forud for sidste Valg. Men jeg fik jo ogsaa gennem den ærede Ordførers Udtalelser et meget tydeligt Indtryk af, at dette Programpunkt vil blive behandlet fra Partiet Venstres Side paa samme Maade, som efter al den politiske Erfaring, jeg har overfor det ærede Parti, dette i det hele taget anvender overfor sine Programpunkter. Det højtærede Parti følger altid med Hensyn til sine Programpunkter den Fremgangsmaade, at den ved enhver given Lejlighed forsikrer, at Venstre, det selvstændige, det enige, det stærke Venstre, har det og det Program, og vi glemmer ikke vort Program, erklærer Partiet; men saa kommer der altid den lille Eftersætning, der slaar Forsætningen ihjel: men lige i Øjeblikket passer det os nu ikke at gennemføre

det. Saaledes er det gaaet med alle de Programpunkter, dette Parti i det hele taget har haft til Raadighed under sin politiske Virksomhed. Man maa endda være glad, naar det nøjes med ingenting at gennemføre, for naar det gennemfører noget, plejer det at være saa langt fra de frisindede Afsnit paa Partiets Program, som det overhovedet lader sig gøre.

Den ærede Ordfører for Venstre var dernæst ked af, at jeg havde gjort et Sidespring ved at tale om de kaotiske Tilstande, der for Tiden bestod. Jeg maa dog sige, at der gjorde den ærede Ordfører Sidespringet meget, meget større. Jeg talte nemlig kun om den kaotiske Tilstand, som bestaar i Forholdet mellem Ministeriet og Rigsdagen med Hensyn til udenrigspolitiske Spørgsmaals Behandling, og jeg tror virkelig, man maa erkende, at i de sidste to Aar har der bestaaet en ganske forvirret Tilstand i den Henseende. Vi har paa et Omraade haft en fast Forbindelse mellem Regering og Rigsdag, nemlig med Hensyn til alt, hvad der stod i Forbindelse med Folkeforbundsforhandlingerne. Vi har med Hensyn til hele Tilrettelæggelsen af og Forhandlingen med Tyskland om det sønderjydske Spørgsmaal overhovedet ingen Forbindelse haft mellem Rigsdagens Repræsentanter og Regeringen. Der er ingen Oplysninger givet til Rigsdagen derom. Jeg ved ikke, om Regeringen har givet Meddelelse om denne Sags Behandling i sit eget Parti eller det andet Parti, der sammen med Regeringspartiet danner Flertallet her i Salen; men i hvert Fald ved vi, at for vort Vedkommende er der ikke givet Meddelelser derom. Dernæst er der i Spørgsmaal, som havde en eller anden finansiell Karakter, lejlighedsvis forhandlet med Finansudvalget. Og endelig kender alle Medlemmer den Behandling, som Spørgsmaalet om Forholdet til Rusland fik. Jeg har før haft Lejlighed til at sige, at den Maade, hvorpaa dette Spørgsmaal udviklede sig i Forholdet mellem Regeringen og Rigsdagen, var vistnok hverken Udenrigsministeren eller Rigsdagen meget stolt af, og jeg tror, at enhver, der tænker tilbage enten paa det lukkede Møde om denne Sag eller paa det offentlige Møde, som bagefter fandt Sted, vil være fuldstændig paa det rene med, at Sagens forstandige Behandling til Varetagelse af Danmarks Interesser fremmedes ikke ved den Maade, hvorpaa hele dette Spørgsmaal kom til Drøftelse mellem Regering og Rigsdag.

Men den ærede Ordfører for Partiet Venstre førte den kaotiske Tilstand ud i